

findigt at gaa dertil i dette Øjeblik, fordi denne Forbindelse vil blive saa overordentlig kostbar for Staten, og det er den eneste Grund, hvorfor man ikke tør gaa til den. Det ærede Medlem vilde ikke forstaa, at Kalundborg Station skulde have en Udvidelse, hvis man ikke gaar til en Krydsningsstation i Børslev, men det forekommer mig dog aldeles klart, at der maa betydelig større Spor anlæg paa Kalundborg Station, end der nu er, og maasse ogsaa en anden Bygning; det tør jeg ikke sige noget bestemt om. Det ærede Medlem nævnte endnu, at der er en Holdeplads, der burde være Station, blandt dem, der forudsættes at ville blive paa den paatænkte Jærnbane. Dertil skal jeg sige, at det ærede Medlem vil jo vide, at det afgøres ikke her. Man forudsætter, at der bliver Tale om de og de Stationer og de og de Holdepladser, men det er først paa et langt senere Stadium efter mere indgaaende Undersøgelser, at der tages endelig Bestemmelse om, hvor der skal være Stationsanlæg, og hvor der skal være Holdepladsanlæg. Det behøver ikke at være netop paa de Punkter, som ere forudsatte i Lovforslagets Motiver. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) mente, at naar vi havde bygget denne Bane, vilde det komme an paa, om man da turde sige: Nu kunne vi ogsaa bygge andre Baner i Holbæk Amt paa en forsvaerlig og hensigtsmæssig Maade. De to Baner, der nærmest vil blive Tale om, er Høng—Tølløsebanen og en Jærnbane op i Odsherred, udgaaende fra Holbæk eller et andet Punkt, det behøver man ikke at binde sig til. At bægge disse Baner have deres Berettigelse, er jeg ganske sikker paa, det har jeg aldrig tænkt paa at benægte; den ene af dem er endogsaa nævnt i Motiverne til dette Lovforslag. Men jeg kender ikke de præciserede Ønsker, der maatte være i den Retning i Holbæk Amt, og som det kommer an paa. Jeg veed godt, at Amtsraadet har udtalt sig, og det kan være en meget fornuftig Udtalelse; men det, man forstaaer ved præciserede Udtalelser, er Krav om at faa Banerne byggede og Tilbud om at være med til at bygge dem, bilagte med nogle Midler eller i ethvert Fald Tegning af Midler. Jeg veed ikke, om dette er til Stede derne. At det ærede Medlem helst vil have de private Baner — og det maa jeg gøre opmærksom paa, at det er den eneste Statsbane, jeg tænker mig i Holbæk Amt — samtidig med denne Bane, kan jeg godt forstaa, det vilde jeg ogsaa i det ærede Medlems Sted, men jeg tror det hverken nødvendigt eller rigtigt at gaa dertil.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) mente, at vi havde haft 15 Systemer for Anlægsprincipper, kan jeg gerne sige, og havde varieret saaledes mellem forskellige Principper for, hvorledes Baner skulde anlægges her i Landet. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at man er aldrig kommen til nogen fast Norm i den Retning. Jeg har en Gang for et Par Aar siden gjort et Forsøg paa, om man ikke overfor de private Anlæg kunde enes om nogle Hovedprincipper. Det var, da der var nedsat et Jærnbaneudvalg her i 1887—88 (Berg: Sørkelig Thukommelse!) Sa sørkelig Thukommelse! Det enedes med Ministeren om nogle Principper, om det større eller mindre Tilskud til private Baner. Der saaldt ogsaa en Afstemning i Tinget, som i det hele billigede dette. Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds har Ret til at sige: Sørkelig Thukommelse; thi det ærede Medlem var da aldeles bestemt imod, at man gif til noget saadant, og det ærede Medlem har mange Gange senere fortalt om, at der var noget med et Udvalg — det ærede Medlem vidste ikke rigtig, hvad det var for et Udvalg — der havde talt med Ministeren om noget, men det ærede Medlem tager fejl, thi der var i Birkeligheden heben en Beslutning, der hvilede paa Udvalgets Indstilling. Det ærede Medlem har imidlertid faaet Medhold i Landstinget, det ærede Medlem og Landstinget have været enige om, at de ikke ville vide af disse Principper. Thi da man kom op i Landstinget og vilde have dem godkendte der, vilde man ikke have med dem at gøre. Man gav en Sum, som repræsenterede det samme, men man gav den som samlet, og man vilde ikke binde sig i Fremtiden ved Principper. Det ærede Medlem har for saa vidt vundet en Sejr, idet Landstinget ikke gif med til at godkende de Principper, som det ærede Medlem ikke vilde have. Det var et ærligt Forsøg, der blev gjort, det lykkes ikke godt, men det har sat sine Mærker i et Par Forslag og kommer maasse til at gøre det i flere. Men jeg er sikker paa, at naar man kommer til den Slags Spørgsmaal, vil man højtidelig fralægge sig at føle sig bunden for Fremtiden, og saalænge man ikke gør det, er det ikke Principper, der er Tale om.

Jeg er ligesom det ærede Medlem ganske uvidende om, hvorledes det vil gaa med Lovforslagets § 7; det kan jeg umulig vide noget om; der tager det ærede Medlem fejl, jeg er ikke saaledes underrettet om Stillingen i Folketinget, at jeg kan vide det. Men jeg